

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 3:5 - Frank i vidneskranken

Jeg står i Førgen i Ratten i Glostrup.

Min task og min telefon er lige blevet kørt igennem rullebondet i sikkerhedskontrollen.

Det er den 16. maj i år.

Jeg er i Ratten denne her dag, fordi nogle af de mest interessante hvide afhøringer i sagen om draget policeborgligt skal finde sted lige om lidt.

Den hemmelige PET-agent med dæknavnet Frank skal nemlig aflægge forklaring.

Frank er den agent, der blev indsat i endermak fængsel for at få en tilståelse ud af en mand, der nu er tiltalt for drabnet.

Udover Frank er der også en anden meget interessant person, der skal aflægge forklaring.

Det er Franks kilefører i PET.

Den person, der har været ansvarlig for den bemærkelsesværdige under coveroperation, var Frank har ladet skyld optagelser i fængselet med den tiltalte.

Det er altså denne her dag i Ratten, vi får en sjældengangs skyld og kommer ind bag de lukkede dører i polizeds efterretningstjeneste.

Jeg samler min tageskert telefon op fra Sikkerhedstjekket og går hen mod elevatoren for at tage den op på fjernes salg, hvor rett salgen befinder sig.

Men inden jeg når hen til elevatoren, er der tre mænd, der stiller sig lige foran den.

Det er to betjente og en mand i Honjern.

Manden i Honjern har mørkt tøj på og sort kryllet hård.

Der går lige et par sekunder før det går op for mig, at manden, der står lige foran mig, er den 29-årige mand, som politiet mener har drablyse bolig i Elverparken i Herlø i 2016.

Jeg tænker, at det nok ikke er meningen, at jeg skal køre elevator med ham og to betjente, så jeg går en bud udenom og tager trapperne op i stedet.

Da jeg er nok på fjernes salg, står der ca. 15 journalister fra danske medier og venter på at blive lukket ind i rett salgen.

Jeg hilser på Trine Maria Ilse og Frederik Haemann fra DR, de to journalister, du har mødt i de første to afsnit af den her serie.

Og så hilser jeg på en journalist, jeg arbejderet sammen med på det hedengangende Metroexpress for 10 år siden.

En mand, der har lige ved introducerer sig selv.

Jeg hedder Boh Nåstr og Mejle, og jeg er journalist, og jeg har lavet en podcast, der hedder Någonved noget, hvor vi netop dækker ned i sanen om Løse Boligt.

Ovejle har sammen med sin kollega Jesper Vestergaard Larsen, og hundredet viser timer på sanoptrappet på Løse Boligt.

De to har både lavet en tv-dokumentar om sanen på Discovery, ligesom de laver en podcast om det lige nu, på Pottimo.

Ovejle og hans kollega var faktisk på sporet af politiet smidstanket mod den 29-årige, nu tiltagelte mand.

Inden manden blev sikret i søndens sidste år, og det hele kom frem i offentligheden.

Det er helt unikt at kasse sig ind i en historie, hvor man forlår til at undersøge den, imens den er uerpladeret.

Immens politiet rent faktisk har en hovedministerien, som siger efterforsker, og så nu følger den i retten.

Der har jo lavet utalige podcast og utalige dokumentarprogrammer, hvor man kommer hen til en

afslutning.

Hvor afslutningen jo rent faktisk er, at vi ved ikke, hvad der skete, eller vi ved ikke, hvem der gjorde det, eller vi kan ikke rigtig sige mere end det, vi har vist nu her.

Her får vi faktisk muligheden for at følge den fuldstændig igennem systemet.

Det kan være det, ender man dom, det kan være det, ender man i en frifældelse, men om ikke andre, så er der hvertfald sat i en eller anden form for punkten på sanen, og det er jo interessant.

Ovejle er altså en af de journalister, der ved allermost om sanen, og derfor er jeg glad for, at han sammen med mig vil tage dig med igennem den her ret historiske dag i Ratten i Klodstrup.

Du lytter til Djævlin i detaljen, mit navn er P. Lysoldt.

Få sekunder efter, jeg er hilspå bovejle, åbner en medarbejder i Ratten døren, til Ratssalen.

Salen er store på en pøs, og jeg går ind og sætter mig på én af pressepladserne.

Herfra kan jeg se, at anklæder bobjergård og forsvarer Kristina Sjønsted, allerede er på plads på deres respektive pladser, lige overfor hinanden i salen.

Den tiltagelse bliver nu ført ind af de samme to bekyndte, som jeg så lige før ved Elevatoren.

Han sætter sig ned ved siden af forsvareren, og de to begynder at snakke lidt, frem og tilbage.

De taler meget lavt, så det er umuligt at høre, hvad de siger.

Kort efter bliver de 16 nævninge ført ind i Ratssalen, altså helt almindelige borger og uden juridisk uddannelse, der skal være med til at fælde dom i san.

De går stille og rolig hen til deres pladser, uden at sige en lyd.

Nævningene er selvfølgelig ikke lene om at skulle vurdere, om den tiltagelse skal dømes, eller ej.

Der er også træjuridiske dommerer, og de kommer ind i Ratssalen, som de allers sidste.

Mens de går op til deres pladser, rejser alle i salen sig op.

Det er en gammel tradition, en lille gestus, der signalerer respekt for Ratsvæsnet.

Triven af dommerer er ført an af Henrik Munchholm, en høj skalet mand i sort dommerkarpe.

Han byder velkommen i Raten, og efter alle sætter sig ned.

Men vi får ikke lov til at sidde her særlig længe.

For efter forsvareren anklæren har ventet per detalje om san,

bærer dommer Henrik Munchholm om, at nævninge, journalister, tilhører og den tiltalte forlader lokalet.

For nu skal først Agent Franks killefører og senere Agent Frank i vidneskranken.

Og ingen ærs må se dem.

Det er fordi det er så hemligt der.

Alt hvad der er omkring P.T. og alle de måder de arbejder på, hvem der arbejder der, og hvordan de ser ud, det skal som en hemmelig holdes.

Det er derfor, at ingen ærs får lov til at se hverken killeføren eller Frank.

Det er som en hemmeligeskrammeri på alt og øverste hylde.

Hemledeskrammeriet betyder, at vi kun må lytte til vidneafhøringerne af Frank og hans killefører.

Os journalister får et lytte lokale, nævningene får et lokale,

lyset borgerligt pårørende og andre tilhører får et lokale,

og den tiltalte får også sit eget lytte lokale.

Identiteten på killeføren skal holdes hemmeligt, den skal holdes hemmelig over for pressen, for tilhører, og den skal i sær deltid også holdes hemmelig over for den tiltalte.

Fordi man jo ikke vil have, at han skal kunne indkende dem,

og på den ene eller anden måde undgå repressalier.

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 3:5 - Frank i vidneskranken

Det her giver fin mening for mig.

P.T.'s arbejde er hemmeligt, og killeføren skal få blive en hemmelighed til evigtid, også over for den tiltalte.

Men hvad med agent Frank?

Hvorfor må den tiltalte ikke se ham i retten?

Ham og Frank har jo brugt utroligt meget tid sammen.

Både da Frank var indsat i endermarkfængsel,

og også da Frank senere kom og besøgte den tiltalte i nøres nedefængsel.

Det har jo noget at gøre med, at han muligvis ikke ser ud, som han gjorde dengang, hvor vi fik beskrevet, at han havde puge, lysthåv og fipskæk.

Det kan jo godt være, at han ser helt anderledes ud i dag,

og at det udsel, han havde dengang, rent faktisk var en del af det skalkeskive.

Så for ikke at identificere ham, så bliver den tiltalte altså vist ud af rætslokalet.

Det lytter rum, også journalister har fået et tiltalt, er faktisk ikke bare et tilfældigt rum.

Det er et lille rætslokale, der ikke er i brug denne her dag.

På vejlet sætter sig op i dommerbordet.

Det er os udsendte ved anklærens bord.

TV2 udsendte sæder ved forsvareres bord.

BTS udsendte sæder i vidneskranken.

Og også der tilbage sæder på pressepladserne.

Og så er vi ellers klar til at høre, hvad der sker inde i den store rætssal.

Klar til at få nogle af PITs hemmeligheder frem i lyset.

Det sker igennem en lille skretten af højtaler, der hænger i rummet.

Så begynder den her afhøjring af Killeføren.

Og lige pludselig så kommer den her stemme frem, som er en meget rolig stemme.

En sikker stemme, som har en dialekt, som jeg personligt synes jeg, han lød, som om han talte ristansk.

Det er jo en mand, som jo er helt klar over, hvad det er, han skal sige, synes jeg.

Han afviger ikke fra hans holdninger og hans mening om det, der bliver spurgt til.

Han er meget klar i sine formuleringer.

Det er ikke sådan noget, hvor han væver det en af det andet.

Det er meget vel overvejet, og han ligger helt klart fast på, at de beslutninger, der har taget, er også den linje, der er blevet fuldt.

Det viser jo så rent faktisk, at det er jo ham, der har været den her, jeg duckefører et forkert ord, men det er jo ham, der har trukket alle trådene bag i kulissen.

Det er ham, der har lyttet til de her personbåne opsalser, som Frank har sikret.

Det er ham, som har debriefet og debriefet ham.

Han har haft relationen til direktoratet i Kranalforsorgene, den øverste ledelse i politiet.

Så han har ligesom været en administrativ del i hele det her setup.

Så det er jo også enormt spændende at høre, hvordan det her fungerer.

Altså det er igen et lukket land, og nu får min lillebitte fly af, hvordan P&T de opererer, og det er jo altid spændende.

Vi får virkelig nogle detaljer frem omkring, hvor grundigt er et forarbejde, der har lavet her.

Fordi ikke alene er Frank Frank, altså en fiktiv person med et navn,

og en fiktiv historie om, at han har begået noget kriminelt.

Han er jo en personlig system, han har en e-box.

Så han er jo blevet oprettet på en eller anden måde, så at han skal lide en rigtig person.

Og allerede det er der jo et skridt, som jo gør, altså det er jo ikke bare noget, man lige gør forstændet mig.

Altså der skal du være ret højt på stro, før du kan mulig gøre det her.

I Killeførens afhøringen kommer der også en anden detalje frem, der viser, hvor lang politiet er gået for at opbygge Franks troværdighed.

Det næste eksempel er for den periode, hvor Frank ikke længere er indsat i fængslet sammen med den tiltalte.

Jeg har i de forrige afsnit fortalt om, hvordan Frank i den periode ringede til den tiltalte og besøgte ham i fængslet.

Men Killeføren fortæller nu, at det ikke var det eneste P.E.T. gjorde i den periode.

De sender også et postkort til den tiltalte i fængslet.

Et postkort fra Frank.

Og det postkort bliver sendt fra Kolumbia, som denne tiltalte stammer fra.

Der har Frank denne dækkestor med, at han har rejst meget i landet, han kender til landet, han interesserer sig for landet.

Og når det lige pludselig kommer det her postkort fra Kolumbia, så er det jo mere til at understrege, at han vil ham.

Han interesserer sig for ham, han går op i hans baggrund, han går op i hans historie.

Og det er jo det, som er madringen i det hele, det har set op, noget som den tiltalte skal bid på.

Postkortet er i virkeligheden slet ikke sendt fra Kolumbia.

Men polices efterretningstjeneste har altså fået det til at lide på troværdigvis, at det var et fæg på postkort fra Frank.

Med et falsk poststempel fra Kolumbia.

Det er altså noget af et system, der er sat i værk i denne operation.

Noget, der også kommer frem, som jo var ret overrørende, det er, at Frank til synelernerne ikke ved noget om den tiltalte.

Han er blevet sat ind i nogle ting omkring den tiltaldesmentale klædning, den, som er lavet i forbindelse med hans tidligere dom.

Men det er rent faktisk det eneste, han ved om.

Vi har mange gange spekulerede over, hvor meget skal du vide, hvor meget skal du rent faktisk have gjort et forarbejde,

inden du sætter dig ind i fængsel til en mistingt.

Jeg var meget overrasket over, at hvor let han rent faktisk, hvis den sat sig ind.

Og hvad er det, kiliføren kommer af gode argumenter for, at det er en god idé, at Frank ikke ved noget?

Ja, men kiliføren siger, at det er måske mere naturligt, og det er bedre, hvis Frank gør sig sine egne observationer.

Hvis han ikke er forhådentaget af en masse viden omkring den tiltalte, så behøver han ikke spille skuespill.

Hvis Frank første gang får det at vide, så er det også en mest naturlig reaktion.

Og jeg tror som, at det er derfor, at det er hvertfald det kiliføren siger, har været med til at beslutte,

hvorfor man skulle gøre det på den måde.

Men selvom Frank ikke ved ret meget om den tiltalte, så er han dog blevet instruerede i en finmasket plan,

der skal få den tiltalte til at tale om, og også gerne indrøm drappet i Elverparken på Luise Borgliddt. Franks kilifører åbner i retten op for en del af denne her strategi.

Den går ud på, at Frank i fængslet skal forsøge at opbygge et bund til den tiltalte til at starte med. Franks dækkestor er, at han har begået et knivoverfald på en kvinde i Grønland, og det er derfor han er varteksfængslet.

Frank er instruerede i, at han ikke må begynde at tale om drappet på Luise Borgliddt, før den tiltalte af Ejnvilje har bragt det på banen.

Og det gør den tiltalte ganske hurtigt af sig selv i fælge kiliføren.

Det sker allerede efter bare fem dage, hvor Frank og den tiltalte er på gårdtur.

Han taler den tiltalte pludselig om drappet, og han nevner eksempelvis, at Luise Borgliddt's næse var skåret af.

For det tidspunkt er der altså fri bagne for Frank, nu må han også gerne bringe drappet på Luise Borgliddt op.

Og det gør han også flere gange, kan vi konstatere ud, fordi det lydeklip, der bliver spillet, i retten. Derudover har kiliføren og Frank et ekstra værktøje, som Frank også først må tage brug, når den tiltalte har talet om drappet i Elverparken.

Den her del af strategien går ud på, at Frank skal fortælle om et drap, han ikke selv er blevet taget for.

En fiktiv episode, hvor fiktiv Frank har drabt en fiktiv kvinde i Portugal med en kniv.

Og det er jo ret interessant, fordi det vidner om, at det er ekstremt planlagt og ekstremt orchestreret hele det her set-up.

Det er jo en fortrolighedshistorie, i og med, at den tiltalte åbner op om Elverparken, drappet i Elverparken, så har Frank noget at give igen.

Det vil sige, okay, hvis du fortæller mig det her, så kan jeg fortælle dig, at jeg rent faktisk også har begået et drap.

Præcis det samme drap nærmeste, altså på en kvinde med kniv, og jeg er ikke blevet taget for det. Frank tager det her drap i Portugal op ret mange gange, når han taler med den tiltalte.

Og når man hører lydklippene fra fængselet, så er det ret tydeligt, at det er noget, der hjælper samtalen på vej.

Noget derfor er den tiltalte til at tale endnu mere om sagen om drapet på Luise Boulit.

Uden dog, at den tiltalte siger overret, jeg drabte Luise Boulit og jeg gjorde det sådan her.

Efter vi har hørt kiliføren fortælle om al deres ideer om planlægningen og hvordan det skulle ske. Så kommer det, som vi alle har ventet på.

Altså forstillingens hovedperson ved næsten seering, altså Frank.

Nu får vi endelig at høre fra hans egen mund, hvordan det her forløb har været.

Og vi har jo hørt, under de første rettsmøder har vi jo hørt enkelte klipp med hans stemme.

De klipp var ekstremt dårlig, så man kunne næsten ikke høre, hvad der blev sagt.

Og man kunne ikke rigtig høre hans dialekt og den måde han liksom talte på.

Men det kan man her.

Det er meget tydeligt, hvordan han taler, og han har den her synes jeg stærke østgyske aksang eller dialekt.

Og lyder meget, ja jovial eller sådan vendelige afslappet.

Han taler på ingen måde, som en jeg vil forbinde med en hård kogt kriminell.

Denne her dag retten er det kun anklager Bo Bjerggård, der når at stille Frank spørgsmål.

Det er ret vigtigt lige at være mærksom på, for Bo Bjerggård stiller mest af alt nysgære i spørgsmål og uddybende spørgsmål.

Forsatsadokat Kristine Sjønsted skal stille Frank spørgsmål den 7. juni,

og der må vi forvente, at hun vil gå sat deles kritisk til Frank og hans rolle i san.

Med det foropbehold en mente, så lad os gå videre i teksten.

Frank fortæller i vidneskranken nogle nye informationer om sin indsættelse i ændermark fængsel i 2020.

Han ankommer i slutningen af oktober.

To dage senere ankommer den tiltalte også til fængselet, efter han er blevet flyttet dertil fra et andet fængsel.

Vi må gå ud fra det personer helt op i politiet sletelse eller ledelsen i kriminalforsåren,

der sørger for at få flyttet den tiltalte over i ændermark fængsel, så han kan møde Frank.

Den tiltalte af Frank ender med at have sælger lige ved siden af hinanden, men det er selvfølgelig ikke nok.

For Frank, han skal have den tiltalte i tale, og nu får vi altså et indblik i, hvordan det er foregået.

Frank bærer en fængselspatient om at spørge om hans nabo, altså den tiltalte, vil have fællesskab med ham.

Altså gå på gårdtur og lave mad.

Han beskriver det faktisk på en ret sjov måde, hvor man kommer helt med ind,

og det er, at han siger, at han bør fængselspatienten om det, to måder senere, der kigger den tiltalte så ind, at han har sådan hovedet på skrå,

og kigger ind igennem døren, og det er deres første med, at det er sådan, hej,

og ja, godt, hvad er skoget der nu her i fællesskab?

Det, der gør den her situation endnu mere specielt og faktisk også bizar,

det er jo, at skuespillet er jo så omfattende og grundigt,

at ingen i fængselet over hovedet kender til den her mission,

og ingen kender til Franks virkelig identitet.

Alle tror, at Frank er indsat, fordi han er vartigsfængselet i den her sag, omkring vold mod en kvinden på Grønland.

Så når han bør fængselspersonalet om at få fællesskab med en anden fange,

så gør han det, som en vildingsmeldstandfange ville have gjort det,

og fængselspersonalet betragter ham som en vildingsmeldstandfange.

Og det er jo ret bemærkelig så værdigt at tænke på,

at skuespillet er så vildt, at der er ingen, der må vide noget om det her,

og Frank, som jo Ann Pulsymand har jo i de tre uger, som afsoningen foregår,

jo rent faktisk været en straffang. Det er jo lidt vildt at tænke på.

Det her blev jeg ret overrasket over, da både Frank og hans kildefører fortalte det i retten.

Altså, at personalet i fængselet åbenbart ikke har vist noget om Franks sane identitet.

Der er dog noget, jeg ikke helt kan få til at gå op,

hvis fængselspersonalet intet har vist, hvordan er Frank så lykkedes med at have en mikrofon på sig?

I et fængsel bliver man jo tjekket meget grundigt, inden man kommer ind,

hvordan er personalet ikke opdagede mikrofonen?

Det kommer Frank desværre ikke ind på i vidneskranken, så det må stå hen i det uvæsse.

Men okay, lad os ansage, at det er rigtigt, at fængselspersonalet intet har vist.

Det faktum har jo gjort Frank en smule udsat i endermark fængsel.

Altså, hele denne her operation er jo super risikofølt.

Der er jo ikke nogen tvivl om, at Frank han sætter sig av ind i et miljø,

hvor de mennesker der sidder derinde gentagende gang har bevist, at de er i stand til at begå meget forfærdelige ting.

Så hele denne her måde, hvor Frank skal dels få nogle enormt vigtige ting ud af denne her tiltale, men også aldrig komme til at afsløre, hvorfor det er, at han stiller de her spørgsmål,

eller gerne vil tale om denne her sag, eller agerer på en bestemt måde.

Det må jo altid de påvirke ham, og den her mand, som sidder tiltalt for drabepolløseborgligt, afsoner jo en straf for et drabsforsøg, som er ekstremt bestielsk.

Og han har gentagende gang ude ud vold af en særlig grov karakter, så det må jo også fylde i Franks ude her.

Men der er altså ikke nogen, der er mistængt om overfor Frank,

og der coveroperationen går faktisk ganske glimterne i følge Frank selv.

Når Frank han sidder og taler, og vi lytter til det igennem denne her højtale,

så fortæller han om et, ja faktisk et vinskab, der udfolder sig mellem de her to.

Altså de er jo sammen i de her tre uger, men kommer ret hurtigt ind på livet af hinanden.

Han beskriver det som en jovial stemning, en hyggelig stemning, de har en lignende humor, de griner sammen.

Han siger så også, at de taler rigtig meget om vold, de taler rigtig meget om maltraktering, tror jeg, faktisk er det, hvor han bruger.

Så det er ikke fordi, det er de hyggeligste emner, men det er jo nogle emner, som formentlig bliver talet rigtig, rigtig meget om i fængsler.

Men han beskriver det faktisk som om, at de har en god kemi, det er det han siger.

Så siger han jo også samtidig, at den tiltalt er i nogen afstumpet.

Og det her er jo et skuespil, altså det er jo ikke fordi Frank synes det er spændende og sjovt.

Og sidder og snakker om, at maltrakterer hverken kvinder eller mænd.

Det er jo en del af den chagong, de har.

Men han understreger jo, at den her mand, han er afstumpet og han er voldsparat.

Anklæder han spørger jo på tidspunkt Frank sådan, hvordan Frank vurderer den tiltaltes intellect.

Hvad svarer Frank til det?

Han siger, det vil jeg faktisk ikke vurdere, det er ikke en rettesel.

Men det, han gerne vil vurdere, det er, at den tiltalt er enormt streetwise.

Han ved lige præcis, hvordan det kriminelle system fungerer.

Han ved, hvad man skal sige eller giver udtryk for, hvad man ikke skal sige, hvor meget man må tale.

Hvordan man håndterer politiet systemet osv.

Så på den måde siger han, at han er enormt streetwise.

Inden den her dag i Ratten har vi kun hørt brudstykker for en række skjule optalelser mellem Frank og den tiltalt.

Men Frank har jo brugt enormt mange timer sammen med den tiltalt.

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 3:5 - Frank i vidneskranken

Derfor er det ret interessant at høre hans samlede vurdering og syn på de samtaler.

Og især er det interessant at få Frank syn på de snakke ham, at den tiltaltet havde i fængselet, omdrappet, på Louise Borlitt.

Hvor meget har den sag fyldt?

Frank siger, at den fylder ekstremt meget.

Altså, det er Franks indtryk, at han meget gerne vil tale om den her sag.

Frank vurderer, at i interviewsætter er vi helt præcise tale på noget med 45-50% af de gange, hvor de taler om den her sag.

Men der er det en tiltaltet, der gerne vil tale om det.

Frank siger, at han kan se i den tiltaltet, at han bliver meget begejstret hver gang de taler om sagene i elverpakken.

Han bruger faktisk udtrykket, at den tiltaltet bobler over, når han kommer ind på sagene.

Og det er helt tydeligt i Franks øjne, at den her 29-årige tiltaltet, han, er angstosjastisk omkring samtalerne, når de handler om elverpakken.

Når den tiltaltet taler om andre sager, som de også gør i minimængdrappet eller andre uopklagede sager, så er der ikke den samme begejstring, der er ikke den samme nære i det.

Men lige så snart, at den tiltaltet vinder snakken ind på elverpakksagen, så er der et eller andet som tænder hjem.

Kan man sige noget om, om Frank mener, at den tiltaltet har enormt dravet?

Frank er meget klar omkring, og meget er overvist om, at de gange, hvor de taler om elverpakksagen, der er det den tiltaltet, der taler om sig selv, altså som gerningsmanden.

Det er han slet ikke tydeligt om.

Han er også meget klar omkring, at de gange, hvor der bliver refereret til en sag, altså hvor de sidder og snakker om det der er sket, så er det elverpakksagen, der er omdrenningspunktet.

Det har Forsvarn jo flere gange sagt, det kunne være en anden sag, det kunne være en vildensemæld sag, men her der er han meget præcis omkring, at det er kun den her sag fra elverpakken, som de taler om i det her.

Så i Franks øjne, der er den tiltaltet flere gange ud og incriminere sig selv og tale over sig i forbildelse med sag.

Og det må vi jo tage i Franks ord på, vi ved jo ikke om det er rigtigt, men Frank er jo den eneste, der har kigget den tiltaltet i øjnene.

Så det er jo interessant nok at høre, hvad han har at sige.

Ja, det må man sige, altså han er jo det vigtigste vidne i forbindelse med de her beviser, som anklæmmeligheden har i de snakke, som de har haft.

Han er den, der har været tiltalt på, han er den, der har, som du selv siger, kigget ham i øjnene og se, hvordan han agerer, når han snakker om sag.

Når man hører Frank aflæg forklaring, så går han jo faktisk ind og fortolker, analyserer og i virkeligheden kommer med sine egenholdninger.

Blerer du lidt over os på det, når vi sidder og hører det?

Altså, Frank er udvidende og skal jo være, at jeg bare fortælle, hvad han husker og hvad han har oplevet og så videre.

Jeg tror, det er meget svært ikke at lægge sig selv i det eller have sine egne holdninger til det, men det er jo ikke hans vurdering, om hvor vigt den her mand har gjort eller ej.

Han skal jo trække nogle udtalelser ud af ham, og så er det retten, der må tage stilling til, om hvor

[Transcript] Djæveln i detaljen / Agent Frank 3:5 - Frank i vidneskranken

vigt de tror det.

Og det er nemlig det helt store spørgsmål. Hvad dommerne og nævningene kommer frem til?

Det finder vi først ud af den 23. juni, når der falder dom i san.

Der er stadig en del rettstage tilbage i retten i Glostrup, og der er nogle ret interessante ting på programmet.

Vi mangler stadig at høre Forsersavokat Kristine Sjønsted udspørg af Gent Frank.

Hun har bebudet, at hun vil fremlægge nye og andre lydklipp, end dem vi tidligere har hørt.

Vi må gå ud fra, at det er lydklipp, som hun mener tegner et noget andet billede af san.

I de kommende rettstage, vil der også blive fremlagt en mentalerklaring om den tiltalte.

Vi har tidligere beskrevet, at den tiltalte har været i kontakt med psykiatrien,

men i retten får vi altså snart klarlagt hans mentale tilstand mere præcist.

Vores serie her om at Gent Frank burde jo egentlig være slut nu.

Vi har jo lovet, at de her tre afsnit, men jeg kan ikke helt afvise, at vi laver flere afsnit om san.

Lige meget hvad, så laver vi i hvert fald helt sikkert et afsnit om domne i slutningen af juni.

Du er lyttet til jævne i detaljen.

Det her program er lavet af Hjalte Lehmann, Mikkel Klausen, Mads Helbær og mig, Per Lysold.

www.hjalteleermann.com